

Naturalisatie van Bente, Ewald Antonius Gerardus Maria
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Ewald Antonius Gerardus Maria Bente en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Ewald Antonius Gerardus Maria Bente. Hij werd in 1932 te Helmond geboren als zoon van een Duitse vader en een van geboorte Nederlandse moeder. Sinds zijn geboorte woont adressant in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voorziet als journalist in het gezinsonderhoud.

De oud-Nederlander Johannes de Bie, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1898 te Utrecht geboren. Van 1919 tot 1946 diende hij als beroepsmilitair bij de troepen in Suriname. In 1951 emigreerde hij naar Canada, alwaar hij in 1957 door naturalisatie het Canadese staatsburgerschap verkreeg. Sedert 1961 woont hij weer hier te lande. Hij stelt er prijs op in zijn oorspronkelijke nationaliteit te worden hersteld. Verzoeker geniet pensioen.

De Zuidslavische verzoeker Anton Gorenjc, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1901 te Vrhovo in Zuidslavië geboren. In 1926 vestigde hij zich in ons land. Hij was hier te lande werkzaam als mijnwerker. Thans geniet hij pensioen.

De in artikel 1, onder 4, genoemde verzoeker Alois Korber bezit eveneens de Zuidslavische nationaliteit. Hij werd in 1891 te Brezno in Zuidslavië geboren en woont sedert 1925 onafgebroken in Nederland. Adressant is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Hij is gepensioneerd.

Helga Kronheim, de verzoekster genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1929 te Glogau in Duitsland, thans Polen, geboren. Zij bezit de Duitse en de Israëliëse nationaliteit. Met haar ouders vertrok adressante in 1939 naar het toenmalige Palestina. Daar woonde zij tot haar vertrek naar Zwitserland in 1947, in welk land zij haar in Jeruzalem aangevangen universitaire studie in de wiskunde voortzette. In 1952 promoveerde zij tot doctor in de wiskunde. Sedert 1956 woont zij in Nederland. Als actuaaris heeft zij genoegzame inkomsten.

De Poolse verzoeker Zbigniew Jan Lange, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1926 te Zaciszewo in Polen geboren. In 1942 werd hij bij een razzia in Warschau door de Duitse bezetters gearresteerd en vervolgens voor dwangarbeid overgebracht naar Duitsland. Na de bevrijding verrichtte hij bewakingsdiensten voor het Amerikaanse leger. Sinds 1948 verblijft hij in ons land. Als scheepswerktuigkundige bij de kleine handelsvaart verdient hij zijn brood.

In artikel 1, onder 7 en 8, worden genoemd de broeders Liem. Khik Liam Liem, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1926 te Semarang geboren, en woont sedert 1950 hier te lande. Hij studeert tandheelkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Het candidaatsexamen heeft hij reeds met goed gevolg afgelegd. In zijn onderhoud wordt voorzien.

Tjing Liam Liem, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1925 te Semarang geboren. Sedert 1948 woont hij in Nederland. Hij studeerde aan de Technische Hogeschool te Delft en verwierf in 1952 het diploma werktuigkundig ingenieur. Als

raadgevend ingenieur voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Italiaanse verzoeker Pietro De Marco, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1936 te Goes geboren uit het huwelijk van een Italiaan en een van geboorte Nederlandse vrouw. Adressant woont sinds zijn geboorte in Nederland. Hij is werkzaam als stationsassistent.

Willem Johannes van der Voort, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1922 te Voorhout als Nederlander geboren. In 1951 emigreerde hij naar Canada, waar hij in 1957 door naturalisatie de Canadese nationaliteit verkreeg. Sedert 1961 woont hij weer in zijn geboorteland. Hij verdient zijn brood als hulparbeider.

De Oostenrijkse verzoeker Alfred Karl Weigl, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1935 te Wels in Oostenrijk geboren. In 1956 kwam hij herwaarts. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en verdient als mijnwerker het brood voor zich en zijn gezin.

De in artikel 1, onder 12, genoemde oud-Nederlander Jacob Wervers, werd in 1899 te Rotterdam geboren. In 1929 vertrok hij naar de Verenigde Staten van Amerika. In 1945 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit. Van 1933 tot 1957 verbleef hij als vertaler van een Amerikaanse oliemaatschappij op Aruba. Sedert laatstgenoemd jaar woont hij weer in Nederland. Adressant geniet pensioen.

De in artikel 2 genoemde verzoekers worden in aanmerking gebracht voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn, waartoe naar de mening van de ondergetekende redenen aanwezig zijn, gelet op de omstandigheid dat zij vroeger reeds geruime tijd in Nederland woonden en hier studeerden.

Sing Tjwan Tan, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1925 te Malang in Indonesië geboren. In 1947 kwam hij voor studiedoeleinden herwaarts. Hij studeerde aan de Rijksuniversiteit te Leiden; in 1952 slaagde hij voor het doctoraal examen Indisch recht. In 1957 werd hij uitgezonden naar Indonesië. Drie jaren later vestigde hij zich weer in ons land. Adressant verdient als employé bij een verzekeringsmaatschappij het brood voor zich en de zijnen.

Sie Boen Thio, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1927 te Bandoeng in Indonesië geboren. Met uitzondering van de periode 1957 tot 1958, woont hij sedert 1949 in Nederland. Hij studeerde farmacie aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Adressant is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw en voorziet als apotheker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 3 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie voorgesteld, omdat zij door de gewijzigde staatkundige verhoudingen in 1949 de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren.

In artikel 3, onder 1 en 2, worden voorgedragen de zusters van Duren Watak. Zij zijn onderscheidenlijk in 1939 en 1937 te Bora in Indonesië geboren. Hun moeder bezat voor haar huwelijk het Nederlandschap. De verzoeksters wonen sedert 1955 in ons land. Grace Mona is werkzaam als kantoorbediende; Sunny Yvone werkt als postspijster.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De in artikel 3, onder 3, genoemde verzoeker Johannes Jacob Dominggus Litaay, werd in 1931 te Padang in Indonesië geboren uit het huwelijk van een met Europeanen gelijkgesteld Ambonees echtpaar. In 1951 kwam hij met zijn ouders naar ons land. Adressant verdient als monteur zijn brood.

In artikel 3, onder 4, wordt genoemd de persoon, bekend als Moersirah. Verzoekster werd omstreeks 1905 te Blitar in Indonesië geboren. In 1938 kwam zij met een Nederlandse familie naar Nederland. Sedertdien heeft zij onafgebroken hier te lande gewoond. Als kokkin voorziet zij in haar levensonderhoud. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om adresante's positie op het stuk van namen te regelen.

De in artikel 3, onder 5, genoemde verzoeker Arthur José Christo Noya, werd in 1913 te Djakarta geboren als zoon van een in 1902 met Europeanen gelijkgestelde Ambonese vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Van 1933 tot 1960 was hij in Indonesië in dienst bij het Centraal Bureau voor de Statistiek. Zijn dienstplicht vervulde hij bij het K.N. I.L. In 1960 kwam hij naar ons land. Als ambtenaar bij het Centraal Bureau voor de Statistiek voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn van origine Nederlandse echtgenote. De ondergetekende is van mening dat er aanleiding is tot naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

George Tenlima, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 6, werd in 1929 op Ambon geboren en is van Ambonese afkomst. Sedert 1950 verblijft hij hier te lande. Adressant is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en verdient als elektricien het brood voor zich en zijn gezin.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoekers genoemd in artikel 1, onder 3 en 4, de Duits-Israëliische verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 5 en de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 6, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, na naturalisatie niet een dubbele nationaliteit zullen bezitten.

De verzoekster genoemd in artikel 1, onder 5, heeft zich bereid verklaard na de totstandkoming van haar naturalisatie afstand te doen van de Israëliische nationaliteit. De Duitse nationaliteit zal zij door de naturalisatie van rechtswege verliezen.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.